

Exemplum Primum.

Pronominis Demonstratiui
primæ personæ.
Numero singulari.

<i>Nom:</i>	Yá, ego.
<i>Gen.</i>	mené, mei.
<i>Dat.</i>	mèni, mihi.
<i>Acc.</i>	mené, me.
<i>Abl.</i>	od mené, à me.
<i>Sept.</i>	sàmnóm, uel s' manóm, <i>mecum.</i>
<i>Oct.</i>	<i>u mení</i> Plurali.

<i>Nom.</i>	mij, nos.
<i>Gen.</i>	nàs, <i>nostrum, uel nostri.</i>
<i>Dat.</i>	nàm, nobis. <i>govonàn</i>
<i>Acc.</i>	nàs, nos.
<i>Abl.</i>	od nàs, à nobis.
<i>Sept.</i>	s' nàmi, uel s' nayu, <i>nobiscum.</i> <i>1/1' /' nani.</i>
<i>Oct.</i>	ù nàs, in nobis. <i>u u nani</i>

Exemplum secundum.

Pronominis Demonstratiui,
secundæ personæ.
Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Tí, tu.
<i>Gen.</i>	tebbé tui.
	E 3 Dat.